Handlinger er kun [gyldige] gennem intentioner, og enhver person vil få det, han havde til hensigt

Overleveret af ‘Umar Ibn al-Khaṭṭāb ¬– må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Handlinger afhænger kun af intentioner, og enhver person vil få [belønning for] det, han havde til hensigt. Den, hvis migration er til Allāh og Hans Sendebud, så er hans migration til Allāh og Hans Sendebud. Men den, hvis migration er for at opnå verdslige goder eller for at gifte sig med en kvinde, vil hans migration være til det, som han migrerede for." I en anden formulering hos al-Bukhārī: "Handlinger er kun [gyldige] gennem intentioner, og enhver person vil få det, han havde til hensigt."

[متفق عليه] [صحيح]

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – præciserer, at alle handlinger vurderes ud fra intentionen bag dem. Denne regel gælder både i tilbedelseshandlinger og i verdslige anliggender. Den, der med sin handling søger en verdslig fordel, vil kun opnå den fordel og ingen belønning hos Allāh. Men den, der med sin handling søger at komme tættere på Allāh – Den Ophøjede – vil få thawāb (åndelig belønning i Det Hinsidige for tro og gode gerninger) og ’adjr (belønning eller gengældelse fra Allāh for gode handlinger – både i denne verden og i den næste), selv når handlingen er almindelig, såsom at spise eller drikke. Derefter gav Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – et eksempel, der viser intentionens virkning på handlinger, selv når de ydre handlinger ser ens ud. Han forklarede, at den, der migrerer og forlader sit hjemland for at søge sin Herres velbehag, hans migration er en legitim og acceptabel migration, som han belønnes for på grund af oprigtigheden i sin intention. Men den, der migrerer for en verdslig fordel – såsom rigdom, status, handel eller ægteskab – vil kun få den fordel, han havde til hensigt, og han vil ikke have nogen andel i ’adjr og thawāb.

http://sunnah.global/hadeeth/da/show/4560